

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18359/2024
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Николина Бабић адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Емир Јашаревић адвокат из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., ради накнаде штете по тужби и по противтужби одлучујући о ревизији туженог ББ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1408/23 од 07.03.2024. године, на седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ББ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1408/23 од 07.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ББ из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1408/23 од 07.03.2024. године,

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 44/16 од 21.02.2023. године, ставом првим изреке тужбени захтев је делимично усвојен. Ставом другим изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због умањења животне активности 180.000,00 динара, за физичке болове 90.000,00 динара, за страх 100.000,00 динара, за душевне болове због наружености 50.000,00 динара и за душевне болове због повреде части 50.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 21.02.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев против досуђеног у другом ставу изреке, и то за душевне болове због умањења животне активности за још 120.000,00 динара, за физичке болове за још 160.000,00 динара, за страх за још 150.000,00 динара, за душевне болове због наружености за још 50.000,00 динара и за душевне болове због повреде части за још 50.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 326.250,00 динара са законском затезном каматом од дана извршости пресуде до исплате. Ставом петим изреке одбијен је противтужбени захтев туженог ББ којим је тражио да се тужилац обавезе да му на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због повреде угледа, части, достојанства и моралног идентитета личности исплати 100.000,00 динара са законском затезом

каматом од пресуђења до исплате и накнади му трошкове парничног поступка. Ставом шестим изреке, тужилац је ослобођен обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1408/23 од 07.03.2024. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је делимично одбијена, а жалба туженог ББ делимично усвојена и делимично одбијена, па је првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о трошковима поступка у односу на туженог ББ, тако што је снижена његова обавеза да тужиоцу солидарно са осталим туженима накнади трошкове парничног поступка на износ од 283.500,00 динара, док је у преосталом побијаном одбијајућем делу одлуке о тужбеном захтеву, у усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву у односу на туженог ББ, и у делу којим је одбијен противтужбени захтев првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажане пресуде донете у другом степену тужени ББ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете настале у тучи. Побијана пресуда којом је делимично усвојен тужбени захтев а одбијен противтужбени захтев донета је применом одговарајућих одредаба материјалног права и у складу је са судском праксом и правним схватањима овог суда. Ревизија се формално позива на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, али се у истој оспорава утврђено чињенично стање и указује на погрешну примену материјалног права. У ревизији се указује на постојање другачије судске праксе без прилагања одлука о томе да су у битно истоврсним чињенично-правним ситуацијама доношене другачије одлуке. Такође се уопштено наводе примери из судске праксе и цитирају делови одлука других судова, али из тога не произилази да се ради о истим или сличним чињенично-правним ситуацијама. Стога Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање у смислу члана 404. став 1. ЗПП и да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе и новог тумачења права. На основу изнетог одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 29.01.2016. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 470.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић